

Hellen Rinell
c/o Mr Sandbach Sailors
and Soldiers Rest Home
H o n g k o n g.

Göteborg den 17 mars 1949.

Min älskade lilla Hella!

N:r 259.

Den 14 ds fick jag ditt "kortbrev" från av den 4 ds. Och du ska ha många tack. Inte behöver du dra dej för att skriva sådana brev, då dom är billigare i porto. Om ändå portot kunde betalas vid framkomsten!!! Då skulle jag gärna lösa ut dina epistlar med kr. 2:- och lite till. Vad denna valutaspärr är för ett "älände!"

Jaså, du stötte på patrull då du gjorde gällande att Låsa varit hemma så länge. Ja, hon är så känslig för det. Jag minns mycket väl att vi hade så roligt åt alltihop där skräpet, som ni hade samlat ihop hos Helga och att vi talade gång på gång om att dåtid var Davids sätt att begåva åtminstone /stavas inte åtminstone/sina systrar med julklappar. Så då så.

Ännu har jag inte fått något svar från Rudén. Men han har troligen inte kommit hem ännu. Kommer väl endera dagen.

Hade brev från Gerda i måndags. Hon skriver bl. a.: "Vi hade brev här om dagen om vår frakt. Det ser ut som om våra lådor icke äro vattenskadade. De sändas från Colombo till Skandinavien denna vecka. Det låter som en dikt, och kommer våra saker, så blir det som att få en stor present, ty vi hade gett upp dem!" "Stundom känns det nästan för gott att vara sant, nästan för gott att vara sant - - -" tycker jag. Kanske skall alltså min fina matta också "räddas till livet!" Och så ~~skänk~~ eran andra matta, för att inte tala om det som är ännu viktigare att Egrons får "packa upp sitt hem!" kan man väl nästan säga.

På tal om mattor, så vet du kanske att min sängmatta, den kinesiska, var lite illa åtgången vid ändarna. Jag är ledsen att jag inte vakat över att fransen blev tillsedd i tid. Som du vet har jag fått mammans också. Och jag har försökt få tag i något som kunde återställa mina fina mattor i gott skick. Jag hade Kajsa uppe och tittade på dom en dag och jag har frågat Ruth om hon inte hade någon tapetserare, som kunde ordna detta bra. Men ingen kan. Så en dag sa Ruth att kanske Ivarssons kunde hjälpa mej om jag frågade dom. Ivarssons är ett fint gammalt snörmakeri som vi hade att göra med redan på pappas tid. Och vi brukade gå dit med prover på snören och sånt där som skulle beställas extra. Jag ringde dit och dom sa att det är egentligen inte deras göra, men "vem är det som frågar?" Då jag sa det, så sa dom att var det en Colldén, som ville ha gjort det, så skulle dom nog titta på det och se om dom kunde hjälpa mej. Jag blev ju glad även om jag förstod att det skulle kosta en peng. Och nu har dom mina mattor under arbete och ringde mej en dag för att förbereda mej på vad det skulle komma att kosta. T r e t t i o f e m kronor! Det var ju lite hårt, men jag är så tacksam för jag tror att det blir fint gjort och så är mina fina mattor räddade. Dom tyckte ju att bitarna var så fina så dom var ju värda att kosta på un,-gefär vad som helst. "Har ni dom på golvet? sa en herre.

Wang reser tydligen inte alldeles omedelbart. Han skulle ha en resa norröver nu efter avskedsmötet. Men det kan väl inte dröja länge. Tänk, om du kunde följa honom hem till din lille Oscar! Detta skriver jag med frimodighet för jag förstår ju att ni inte satsar livet alldeles frivilligt. D e t hoppas jag ju att ni kan rädda!

Den 15 ds fick Ruth ditt brev genom Erikssons. Det måtte vara fruktansvärt att behöva resa hem efter några veckor i Kina. - Så bra att du kunde få hem en låda med E:s också. Roy har inte svarat på min fråga om förlovningspresent, och hur glad skall han inte bli den fina kistan.